

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 642/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku wydany w dniu 09 czerwca 2022 roku w sprawie o sygn. akt II K 190/21.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzut pierwszy (1) apelacji prokuratora dotyczył obrazy przepisów postępowania mającej istotny wpływ na treść zapadłego orzeczenia, a mianowicie art. 413§1 pkt5 i §2 pkt. 2 kpk, polegającą na błędnym zaliczeniu okresu zatrzymania prawa jazdy na poczet orzeczonego	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w punkcie 5 zaskarżonego orzeczenia.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut pierwszy zawarty w apelacji prokuratora zasługuje na uwzględnienie. Z treści postanowienia prokuratora wydanego w dniu 17 lutego 2021 roku w sprawie o sygn. akt PR Ds. 388.2021 wynika, że oskarżonemu zatrzymano elektronicznie prawo jazdy w dniu zdarzenia - to jest 9 lutego 2021 roku (postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy k-23) .W dniu 15 grudnia 2021 roku oskarżony odebrał dokument prawa jazdy w związku z zakończeniem czasu trwania orzeczonego w stosunku do niego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na</p>				

<p>okres 6 miesięcy prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Radomsku wydanym w dniu 26 maja 2021 roku w sprawie o sygn. akt II W 104/21 (pismo Starosty (...) k-74). Z uwagi na fakt, że oskarżony odzyskał dokument prawa jazdy w dniu 15 grudnia 2021 roku należało apelację prokuratora uznać za zasługującą na uwzględnienie w części dotyczącej błędnie zaliczonego okresu zatrzymania prawa jazdy na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Podnieść należy, że sąd I instancji przyznał w uzasadnieniu do zaskarżonego wyroku, iż w punkcie 5 błędnie orzekł odnośnie zaliczenia zatrzymania prawa jazdy na poczet orzeczonego środka karnego (art. 63§4 kk).</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i zaliczenie oskarżonemu na poczet orzeczonego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

<p>środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 9 lutego 2021 roku do dnia 15 grudnia 2021 roku.</p>				
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Skoro zarzut pierwszy (1) zawarty w apelacji prokuratora zasługiwał na uwzględnienie, to sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w punkcie 5 przyjął okres zaliczenia zatrzymania prawa jazdy od dnia 9 lutego 2021 roku do dnia 15 grudnia 2021 roku.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut drugi (2) apelacji prokuratora dotyczył rażącej niewspółmierności kary w postaci orzeczenia wobec oskarżonego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy oskarżony okazał w sposób świadomy i z</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

pełną premedytacją lekceważenie porządku prawnego decydując się na jazdę po spożyciu alkoholu po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości 0,53 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, nie przytoczył żadnych okoliczności na swoją obronę ani w postępowaniu przygotowawczym ani jurysdykcyjnym, a przytoczone okoliczności łagodzące przyznanie się do czynu, w żaden sposób nie mogą mieć wpływ na tak łagodne potraktowanie inkryminowanego występku, zważywszy na popełnienie przez sprawcę przestępstw umyślnych. Ponadto w uzasadnieniu prokurator podniósł, że wymierzona kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest zbyt łagodna, a orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat jest zbyt niski.

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Apelacja wniesiona przez prokuratora jest zasadna w takim stopniu, że na skutek jej wniesienia sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok. Sąd okręgowy podziela stanowisko zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie, że zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen zasługuje na uwzględnienie wówczas, gdy pomiędzy karą orzeczoną przez sąd I instancji a karą jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowo zastosowanych dyrektyw wymiaru kary, istnieje wyraźna, istotna, „bijąca wręcz po oczach” różnica. Oznacza to, że zarzut określony w art. 438 pkt 4 KPK zasługuje na uwzględnienie wówczas gdy spełnione są łącznie dwa warunki. Pierwszy z nich to wskazana wyżej, wyraźna, istotna różnica pomiędzy karą orzeczoną a</p>		

karą jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej, a drugi to stwierdzenie naruszenia przez sąd meriti dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 KK, co może nastąpić poprzez pominięcie określonych okoliczności o charakterze obciążającym lub łagodzącym lub też nie nadanie tym okolicznościom właściwego znaczenia przy określaniu rodzaju i wymiaru kary wobec osoby oskarżonej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 21.09.2021 r., II AKA 252/20). Podnieść należy, że wymiar kary zasadniczej 6 miesięcy pozbawienia wolności odpowiada dyrektywom wymiaru kary wynikającym z treści art. 53§1 i 2 kk. Przede wszystkim z uwagi znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił oskarżony, działanie umyślne z zamiarem bezpośrednim, a także na dotychczasową jego karalność, sąd I instancji wymierzył K. H. za przypisany

czyn wypełniający
dyspozycję art.
178a§1 kk
bezwzględną karę
pozbawienia
wolności, a więc
najbardziej
dolegliwą. Z drugiej
strony od
opuszczenia zakładu
karnego w 2016
roku, oskarżony
prowadzi
ustabilizowany tryb
życia - jest
zatrudniony na 1/4
etatu w firmie
rodziców
handlującej
maszynami do
drzewa i jego
zachowanie od
opuszczenia zakładu
karnego nie budziło
zastrzeżeń. Ponadto
partnerka
oskarżonego (M.
S.) jest z nim
w ciąży. Nie
jest zdaniem sądu
okręgowego zasadne
za przypisany
oskarżonemu czyn
podwyższenie
orzeczonej kary
do wysokości 1
roku pozbawienia
wolności. Orzeczona
w punkcie 1
zaskarżonego
wyroku kara 6
miesięcy
pozbawienia
wolności spełnia swe
cele zapobiegawcze
i wychowawcze w
stosunku do
oskarżonego oraz
spełnia potrzeby w
zakresie

kształtowania
świadomości
prawnej
społeczeństwa.
Zgodnie z art.447§2
i 3 kpk apelację
co do kary
uważa się zawróconą
przeciwko całości
rozstrzygnięcia o
karze i środkach
karnych, a apelację
co do środka
karnego, środka
kompensacyjnego
albo przypadku
uważa się za
zwróconą
odpowiednio
przeciwko całości
rozstrzygnięcia o
środkach karnych
albo środkach
kompensacyjnych
albo przypadku.
Prokurator we
wniesionej apelacji
podniósł, że
zaskarża wyrok w
części dotyczącej
rozstrzygnięcia o
karze - środku
karnym na
niekorzyść
oskarżonego. Zarzut
drugi apelacji
prokuratora dotyczy
rażącej
niewspółmierności
wymierzonej
oskarżonemu kary 6
miesięcy
pozbawienia
wolności.
Jednocześnie
prokurator w
uzasadnieniu do
wniesionej apelacji
doprecyzował ten
zarzut, że uważa,

iż kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest karą zbyt łagodną, a orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat jest zbyt niski. Sąd okręgowy zgodnie z art. 433§1 i 2 kpk rozpoznał wniesioną na niekorzyść oskarżonego apelację przez prokuratora także w zakresie dotyczącym wymiaru orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Na podkreślenie zasługuje fakt, że stan nietrzeźwości oskarżonego w czasie kierowania samochodem osobowym po drodze publicznej, przed spowodowaną kolizją drogową wynosił 0,69 mg / l alkoholu w wydychanym powietrzu (przekraczał znacznie dolny próg stanu nietrzeźwości określony w treści przepisu art. 115§16 kk). Oskarżony kierując samochodem osobowym po drodze publicznej w stanie znacznej

nietrzeźwości nie
dostosował
prędkości do
panujących
warunków na
drodze, zjechał na
lewe pobocze
uderzając w drzewo,
a następnie zjechał
do przydrożnego
rowu doprowadzając
do wywrócenia się
pojazdu na bok ,
czym stworzył
zagrożenie
bezpieczeństwa w
ruchu drogowym.
Sąd I instancji orzekł
w stosunku do
oskarżonego środek
karny w postaci
zakazu prowadzenia
wszelkich pojazdów
mechanicznych w
strefie ruchu
drogowego na okres
3 lat. Jest to
najniższy wymiar
orzeczonego środka
karnego jaki
przewiduje przepis
art. 42§2 kk. W tym
wymiarze ten środek
karny jest orzekany
w stosunku do
kierowców, którzy
prowadzą pojazd
mechaniczny w
stanie nietrzeźwości
nieznacznie
przekraczającym
dolny próg stanu
nietrzeźwości
określony w treści
przepisu art. 115§16
kk i nie powodują
kolizji drogowych
(przeważnie są
zatrzymani do
rutynowych kontroli

<p>drogowych). W realiach przedmiotowej sprawy orzeczony w stosunku do oskarżonego środek karny w dole granicy ustawowego zagrożenia jest rażąco łagodny i w tej części apelacja prokuratora zasługuje na uwzględnienie.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku pozbawienia wolności i zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 5.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Skoro apelacja prokuratora okazała się zasadna w części dotyczącej wymiaru orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego, to sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok</p>			

<p>w ten sposób, że podwyższył orzeczone w punkcie 2 środek karny do wysokości 5 lat.</p>				
<p>3.3.</p>	<p>Zarzut pierwszy (1) apelacji obrońcy oskarżonego K. H. dotyczył rażącej niewspółmierności orzeczonej w stosunku do oskarżonego kary pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy, w sytuacji, gdy okoliczności sprawy, zachowanie oskarżonego w trakcie trwania przedmiotowego postępowania, przy popełnieniu czynu typu zabronionego uzasadniało wymierzenie kary łagodniejszej niż orzeczone w stosunku do oskarżonego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zarzut pierwszy zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego K. H. nie zasługiwał na uwzględnienie. Sąd okręgowy podziela stanowisko zawarte w wyroku Sądu</p>				

Apelacyjnego w Warszawie, że zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen zasługuje na uwzględnienie wówczas, gdy pomiędzy karą orzeczoną przez Sąd I instancji a karą jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej w następstwie prawidłowo zastosowanych dyrektyw wymiaru kary, istnieje wyraźna, istotna, „bijąca wręcz po oczach” różnica. Oznacza to, że zarzut określony w art. 438 pkt 4 KPK zasługuje na uwzględnienie wówczas, gdy spełnione są łącznie dwa warunki. Pierwszy z nich to wskazana wyżej, wyraźna, istotna różnica pomiędzy karą orzeczoną a karą jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej, a drugi to stwierdzenie naruszenia przez sąd meriti dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 KK, co może nastąpić poprzez pominięcie określonych okoliczności o charakterze obciążającym lub

łagodzącym lub też nie nadanie tym okolicznościom właściwego znaczenia przy określaniu rodzaju i wymiaru kary wobec osoby oskarżonej (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 21.09.2021 r., II AKa 252/20). Oskarżony K. H. był wielokrotnie karany sędownie za popełnienie przestępstw - w tym z art. 177 §1 kk. Ponadto był ukarany mandatami za wykroczenia związane z naruszeniem przepisów ruchu drogowego. Przestępstwo z art. 178a§1 kk jest zagrożone karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Biorąc pod uwagę dotychczasową karalność oskarżonego i okoliczności popełnienia przypisanego mu czynu (znaczny stan nietrzeźwości, spowodowanie kolizji drogowej), trafnie sąd I instancji uznał, że należy wymierzyć oskarżonemu karę 6 miesięcy

<p>pozbawienia wolności. Orzeczenie innego rodzaju kary byłoby rażąco niewspółmiernie łagodne. Ponieważ oskarżony był już w chwili dokonania przypisanego mu czynu skazany prawomocnie przez sąd na karę pozbawienia wolności, nie zachodziły przesłanki z art. 69§1 kk do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.2 uzasadnienia odnośnie wymiaru kary pozbawienia wolności orzeczonej w stosunku do oskarżonego.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 1 i wymierzenie oskarżonemu za przypisany czyn kary 1 roku i 2 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

wymiarze 30 godzin miesięcznie.			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Skoro zarzut podniesiony w punkcie 1 apelacji obrońcy oskarżonego K. H. nie zasługiwał na uwzględnienie, to brak było podstaw prawnych do zmiany zaskarżonego wyroku i orzeczenia wobec oskarżonego za przypisany mu czyn kary 1 roku i 2 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.			
3.4.	Zarzut drugi (2) apelacji obrońcy oskarżonego K. H. dotyczył rażącej niewspółmierności orzeczonego w stosunku do oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat w sytuacji,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>gdy okoliczności sprawy, zachowanie oskarżonego w trakcie trwania przedmiotowego postępowania, przy popełnieniu czynu typu zabronionego uzasadniało wymierzenie środka karnego w niższym wymiarze.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Sąd I instancji skazując oskarżonego za czyn wypełniający dyspozycję art. 178a§1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, obligatoryjnie orzekł na podstawie art. 42 §2 kk środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego. Minimalny czas trwania orzeczonego środka karnego wynika wprost z treści artykułu 42 §2 kk i wynosi 3 lata. W realiach przedmiotowej sprawy nie można orzec ww. środka karnego w niższym wymiarze. Aktualne</p>				

<p>sąd ponadto rozważania sądu okręgowego zawarte w punkcie 3.2 uzasadnienia odnośnie czasu trwania orzeczonego w zaskarżonym wyroku środka karnego.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę przedmiotowego wyroku w zakresie punktu 3 i wymierzenie w stosunku do oskarżonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 roku i 6 miesięcy, przy jednoczesnym zaliczeniu oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 9 lutego 2021 roku do dnia 15 grudnia 2021 roku.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			

<p>Skoro zarzut podniesiony w punkcie 2 apelacji obrońcy oskarżonego K. H. nie zasługiwał na uwzględnienie, to brak było podstaw prawnych do obniżenia czasu trwania orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.</p> <p>Podnieść jednocześnie należy, że sąd okręgowy w związku z jednym z zarzutów zawartych w apelacji wniesionej przez prokuratora, zmienił zaskarżony wyrok i ustalił prawidłowo okres zatrzymania prawa jazdy podlegający zaliczeniu na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		

ROZSTRZYGNIĘCIE**SĄDU
ODWOŁAWCZEGO****1.7. Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocyZwięźle o powodach
utrzymania w mocy**1.8. Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

5.2.1.

Przedmiot i zakres
zmiany

Sąd okręgowy
zmienił zaskarżony
wyrok w ten sposób,
że:

- podwyższył
orzeczony w punkcie
2 środek karny
w postaci zakazu
prowadzenia
wszelkich pojazdów
mechanicznych w
strefie ruchu
lądowego na okres 5
lat;

- w punkcie 5 przyjął
okres zaliczenia
prawa jazdy od dnia
9 lutego 2021 roku

do dnia 15 grudnia 2021 roku.			
Zwięźle o powodach zmiany			
Aktualne są rozważania sądu okręgowego zawarte w punktach 3.1 i 3.2 uzasadnienia.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze			

wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
Punkt 3 wyroku sądu okręgowego.	O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 635 kpk. Sąd okręgowy zasądził od oskarżonego K. H. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych opłaty za drugą instancję, zgodnie z art. 2ust		

	1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U nr 49 poz.223 z późn. zm.) oraz kwotę 20 złotych z tytułu zwrotu wydatków za postępowanie odwoławcze.
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest rozstrzygnięcie dotyczące wymiaru kary i środka karnego.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego K. H.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Skarżone jest rozstrzygnięcie co do rodzaju orzeczonej kary w stosunku do oskarżonego i wysokości orzeczonego środka karnego.		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana